

عذرخواهی فرهنگی رو به فراموشی

پشت فرمان انتظار می‌کشی تا گرهی که چند متر جلوتر به دلیل ازدحام خودروها ایجاد شده باز شود که ناگهان با ضربه نسبتا سنگینی از روی صندلی جا به جا می‌شوی.

پشت فرمان انتظار می‌کشی تا گرهی که چند متر جلوتر به دلیل ازدحام خودروها ایجاد شده باز شود که ناگهان با ضربه نسبتا سنگین، از روی صندلی، جا به جا می‌شوی. حدس زدن این که چه اتفاقی افتاده کار سختی نیست، طبق معمول راننده پشت سر شما نتوانسته سرعتش را به موقع تنظیم کند و با یک ترمز ناگهانی محکم با خودروی شما برخورد کرده است. در حالی که سعی می‌کنید به خودتان مسلط باشید ترمز دستی را می‌کشید و پیاده می‌شوید تا شرایط را از نزدیک ارزیابی کنید.

خوشبختانه ضربه آن قدرها هم کاری نیست با این حال رنگ گوشه ای از سپر را از بین برده، اما در این میان چیزی که حسابی ناراحت تان کرده واکنش راننده ای است که بی احتیاطی او این وضع را رقم زده است. انگار در دنیای دیگری است و همچنان مشغول صحبت با تلفن همراهش است و خیال پیاده شدن هم ندارد. خونسردی و بی تفاوتی بیش از حد او حالا شما را هم عصبی کرده و باعث می‌شود تا با زدن چند ضربه به شیشه راننده را به خودش بیاورید.

راننده با اکراه گوشی را از کنار گوشش بر می‌دارد و شیشه را پایین می‌دهد و با لحن طلبکارانه ای می‌گوید: «حالا چیزی نشده که سریع از ماشین پیاده شدی!»

هرچند ماجرا با عذرخواهی نیم بند راننده مقصر ختم به خیر می‌شود، اما شما می‌مانید و یک علامت سوال مهم که چرا عذرخواهی کردن برای بعضی ها این قدر سخت است که حتی با وجود مقصر بودن به هیچ قیمتی حاضر نیستند یک قدم در این زمینه بردارند.

برای بسیاری از شهروندان این طور جا افتاده که عذرخواهی کردن یعنی قبول تقصیر و اگر این کار را انجام دهند باعث می‌شود که طرف مقابل بیشتر به خودش حق بدهد. شاید به همین دلیل است که برخی شهروندان هنگام انجام کاری که نیاز به عذرخواهی دارد، ترجیح می‌دهند تا طرف مقابل به رویشان نیاورد، عذرخواهی نکنند و خودشان را به بی تفاوتی بزنند.

اخبار حوادث روزنامه ها که هر چند وقت یکبار به موضوع درگیری های خونین و حتی منجر به قتل آن هم بر سر یک جر و بحث پیش پا افتاده رقم خورده، از کمرنگ شدن همین فرهنگ عذرخواهی ناشی می‌شود.

اگر هر کدام ما عذرخواهی کردن را در جایی که مقصر هستیم وظیفه فرهنگ شهروندی خود بدانیم، آن وقت شاید بتوانیم در روابط اجتماعی خود با دیگران مسالمت آمیزتر ظاهر شویم، اما متاسفانه به نظر می‌رسد که این فرهنگ بتدریج در حال فراموشی است.

پوران محمدی - گروه جامعه